

NATIONALE ARBEIDSRAAD

CENTRALE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN

ADVIES Nr. 2.327

CRB 2022-3050
CO 1000

Gemeenschappelijke Raadszitting van 29 november 2022

Het luik Mobiliteitsbudget van een voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen

X X X

3.381

Inbehandelingneming

Bij brief van 23 september 2022 heeft de heer Vincent Van Peteghem, federaal minister van Financiën, de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad (hierna, de Raden) verzocht om advies uit te brengen over een voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen, en meer bepaald over het luik Mobiliteitsbudget van dit voorontwerp van wet.

Het ter advies voorliggende voorontwerp van wet vult artikel 12, §4 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget aan met de bedoeling te preciseren op welk moment moet worden nagegaan of het bedrag van het mobiliteitsbudget binnen de (in het voornoemde artikel vastgelegde) grenzen ligt. Ter herinnering: het bedrag van het mobiliteitsbudget moet minimum 3.000 euro en maximum 1/5de van het totale brutoloon van de werknemer bedragen, met een absoluut maximum van 16.000 euro per kalenderjaar.

Het onderstaande advies werd op 29 november 2022 door de gemengde plenaire vergadering van de Raden goedgekeurd. Het kwam tot stand na besprekingen over het voorontwerp van wet die op 13 oktober, 14 oktober en 18 november 2022 gevoerd werden binnen de gemengde subcommissie Mobiliteitsbudget, die door de dagelijkse besturen van de Raden belast werd met de behandeling van deze adviesvraag. Bij de totstandkoming van dit advies werd ook rekening gehouden met de toelichtingen over het voorontwerp van wet die vertegenwoordigers van de beleidscel van de minister en van de fod Financiën op 14 oktober kwamen verschaffen aan de gemengde subcommissie Mobiliteitsbudget.

Advies

De Raden bedanken de minister voor het feit dat hij hun om advies vraagt over het luik Mobiliteitsbudget van het voorontwerp van wet houdende diverse fiscale bepalingen. Ze bedanken ook de beleidscel van de minister en de fod Financiën voor de verschaft toelichtingen.

Op basis van hun analyse ter zake en na kennis te hebben genomen van de toelichtingen van de beleidscel van de minister en van de fod Financiën, vragen de Raden om de in het voorontwerp van wet voorgestelde aanvulling van artikel 12, §4 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget niet uit te voeren.

Afgezien van de situaties van functieverandering of van bevordering van de werknemer (zoals bedoeld in art. 13, §1 van de wet van 17 maart 2019), zou de naleving van de grenzen die worden voorgeschreven in artikel 12, §4 van de wet van 17 maart 2019 volgens de Raden met de volgende frequentie moeten worden gecontroleerd:

- bij de aanvang van elke leasingperiode wanneer het mobiliteitsbudget een pijler 1 bevat;
- jaarlijks, op basis van het initieel overeengekomen loon, wanneer het mobiliteitsbudget geen pijler 1 bevat.

Een algemeen principe dat de Raden verdedigen, is dat een stabiel wetgevend kader voor het mobiliteitsbudget belangrijk is voor de attractiviteit van dat budget. Toch denken de Raden dat van dit principe zou moeten worden afgeweken om ervoor te zorgen dat de aantrekkelijkheid van het mobiliteitsbudget ook in tijden van (bijzonder hoge) prijsstijgingen gegarandeerd wordt.

Meer concreet vragen de Raden om:

- in artikel 12, §4 van de wet van 17 maart 2019 betreffende de invoering van een mobiliteitsbudget, de vermelde bedragen die geldig waren voor het inkomstenjaar 2019¹ (te weten, 3.000 en 16.000 euro) te vervangen door niet-geïndexeerde bedragen waarbinnen het mobiliteitsbudget zich moet situeren;
- in artikel 13, §2 van diezelfde wet in de mogelijkheid te voorzien om op de niet-geïndexeerde minimum- en maximumbedragen een indexeringsmechanisme toe te passen dat de evolutie van de afgevlakte gezondheidsindex volgt, aangezien artikel 13 van de wet van 17 maart 2019 bepaalt dat de ondernemingen het bedrag van het mobiliteitsbudget mogen indexeren voor zover het resultaat van deze indexering niet hoger ligt dan het resultaat dat zou worden verkregen als het systeem van loonindexering zou worden toegepast dat geldt binnen de sector waartoe de onderneming behoort.

Het ontbreken van deze indexeringsmogelijkheid kan immers het succes van het mobiliteitsbudget afremmen, terwijl het net moet worden vergroot om het gebruik van alternatieven voor de bedrijfswagen in het kader van (onder meer) het woon-werkverkeer aan te moedigen en op die manier bij te dragen tot de realisatie van een modal shift. Bovendien creëert dit rechtsonzekerheid voor de ondernemingen, die – als ze de vastgelegde indexeringsmechanismen toepassen zoals de wet hun toestaat – het plafondbedrag zouden kunnen overschrijden.

¹ Dit is het jaar van inwerkingtreding van deze wet.